

[Hølgert Hansen.]

tatet af byrde- og opgavefordelingsudvalgets forslag, og som vil kunne gribe ind i forholdet også de enkelte kommuner imellem eller rettere sagt imellem, hvad statskassen refunderer til de enkelte kommuner.

Det andet store spørgsmål, som jeg ikke i materialet her ser nogen løsning på, er problemet, på hvilken måde ministeren har tænkt sig at indkøre dette fremtidige skatteprovenu af en eller anden størrelsesorden sammen med det bestående system, hvor landskassen af afgiftsmidler stiller penge til rådighed for kommunerne efter bestemte i lovgivningen fastsatte regler. Jeg skal ikke bede ministeren besvare dette spørgsmål nu, det kan vi diskutere, men det er jo et af de vigtige spørgsmål at få afklaret, og gerne så hurtigt som muligt, fordi der jo skal finde en tilrettelæggelse sted omkring budgetter og meget andet inden så farlig mange måneder.

De mange tekniske detaljer skal jeg ikke komme ind på, men slutte med at anbefale en grundig udvalgsbehandling. Vi forstår, at det har været nødvendigt at begynde med et meget enkelt forslag, som dette jo må siges at være i forhold til den lovgivning, vi har herhjemme. Jeg er altså enig med ministeren i, at det drejer sig om at komme i gang på en måde, så det er muligt at administrere dette, og vi vil fra venstres side være med i udvalgsbehandlingen og kan støtte lovforslagets videre behandling i folketinget.

Svend Haugaard: Det radikale venstre kan uforbeholdent give sin tilslutning til, at der nu skal indkræves skat i Grønland. Vi kan beklage, at det ikke er sket før, altså at det først bliver fra 1975 og ikke hurtigere, og vi er afgjort ikke indstillet på, at der skal være noget med prøveår, der eventuelt kan udsætte det yderligere et år.

Den manglende skat har været med til at skabe en stor social ulighed; dér vil skatten kunne skabe en vis udjævning. Den har været med til at skabe et stort overforbrug

fra de høje indtægtsgruppers side — det kan vi jo se, når vi rejser der — i form af lystbåde og forskelligt andet, og den har været med til at give en fristelse for danske til at blive i Grønland alene af hensyn til, at det var et skattely. Endvidere har den manglende skat haft en uheldig psykologisk virkning derved, at man ikke har haft muligheden for at føle, at man var med til at bære samfundets udgifter, og det tror jeg er noget meget væsentligt. Det sidste kunne tale til fordel for en lidt lavere bundgrænse, men jeg er enig i, at vi nok er nødt til at starte på et grundlag, det er muligt at administrere. Men jeg tror nok, man i hvert tilfælde skal have disse psykologiske hensyn med i sine betragtninger.

Endelig er der den ting at sige til det, at kommunerne har brug for penge, og det er jo også en side af sagen, selv om det, der her kommer ind, er en meget lille del af de samlede offentlige udgifter. Vi er altså også enige i, at det skal være enkelt, det skal være til at administrere, og at det nok også er rigtigt, at det får en lempelig start — og dér tør vi nok sige, at det er lempeligt.

Hr. Lembourn var meget begejstret for den enkle form og vistnok også for den meget lave skatteprocent, og det kan ikke nægtes, at der her virkelig er noget, der måtte være rart for en indtægt i Danmark, men der ville nok også komme til at mangle adskilligt i den danske finanskasse, hvis vi gik over til det samme system. Når der ikke er statsskat, når der ikke er formueskat, når der er højt personfradrag, og når der er proportionalbeskatning og ikke progressiv beskatning, må man i høj grad sige, at det er en meget lempelig form. Men det er altså også en enkel form.

Når det i bemærkningerne anføres, at der ikke skal gives kompensation for denne skatteopkrævning, er jeg fuldstændig enig, men jeg kan være lidt betænkelig ved, at det samtidig anføres, at det er som en naturlig følge af de høje fradrag, at der ikke skal gives kompensation. For ikke at blive misforstået vil jeg meget stærkt understre-